

LPM847/2002
ID intern unic: 312886
[Версия на русском](#)

[Fișa actului juridic](#)

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 847
din 14.02.2002

SALARIZĂRII

Publicat : 11.04.2002 în Monitorul Oficial Nr. 50-52 art Nr : 336

MODIFICAT

[LP109 din 04.06.10, MO131-134/30.07.10 art.443](#)

[LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860](#)

 [LP154-XVI din 21.07.05, MO126-128/23.09.05 art.611](#)

NOTĂ:

În textul legii, cuvântul „angajat” se substituie prin cuvântul „salariat”, cu excepția articolului 5 alineatul (3) și a articolului 10, prin [LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I **DISPOZIȚII GENERALE**

Articolul 1. Obiectul legii

Prezenta lege determină principiile economice, juridice și organizatorice ale retribuirii salariaților aflați în relații de muncă, în baza contractelor individuale de muncă, cu salariații: persoane fizice, întreprinderi, organizații și instituții, denumite în continuare unități, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, și este orientată spre asigurarea funcției salariului ca principala sursă de venit pentru satisfacerea necesităților vitale ale angajaților și familiilor lor și ca formă de stimulare a muncii.

[Art.1 modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, noțiunile de mai jos au următorul înțeles:

salariu - orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit angajaților de către angajator sau de organul împuternicit de acesta, în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca executată sau ce urmează a fi executată;

îndrumar tarifar de calificare - culegere de caracteristici de calificare a profesiilor sau specialităților și funcțiilor, clasificate în compartimente pe unități de producție și feluri de ocupații, destinată pentru tarificarea lucrărilor și conferirea categoriilor (claselor) de calificare muncitorilor și specialiștilor;

grilă de salarii - diapazon de salarii în limitele căruia se stabilesc salariile de bază concrete

pentru funcții aparte sau grupuri funcționale de conducători, specialiști sau funcționari;

salariu tarifar - componenta de bază a sistemului tarifar ce determină mărimea salariului de bază al salariatului pe unitate de timp (ora, zi, lună);

[Art.2 noțiunea modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

salariul funcției - mărimea lunară a salariului de bază stabilită pentru conducători, specialiști și funcționari în dependență de funcția deținută, calificarea și specificul ramurii;

rețea tarifară – totalitatea categoriilor de calificare (de salarizare) și a coeficienților tarifari (grilelor de salarii) corespunzători, prin intermediul cărora se stabilesc salariile de bază ale salariaților;

[Art.2 noțiunea în redacția LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

categorie de salarizare - element al rețelei tarifare unice de salarizare a angajaților din sectorul bugetar, în baza căruia se determină grila de salarii, stabilită pentru angajați în funcție de diferențierea lor conform criteriilor aplicate în domeniile respective de activitate;

categorie de calificare - element al rețelei tarifare ce caracterizează nivelul de calificare al muncitorului. Nivelul inferior de calificare se tarifică cu categoria I;

[Art.2 noțiunea modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

coeficienți tarifari - elemente ale rețelei tarifare care indică de câte ori salariul tarifar pentru categoria II și cele următoare ale rețelei tarifare este mai mare decât salariul tarifar pentru categoria I de calificare, al cărui coeficient tarifar întotdeauna este egal cu 1,0;

sector real - totalitatea unităților cu autonomie financiară, inclusiv a celor care beneficiază de dotații bugetare, indiferent de subordonarea ramurală, tipul de proprietate și forma de organizare juridică;

sector bugetar - totalitatea unităților finanțate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele unităților administrativ-teritoriale și din mijloace speciale, indiferent de subordonarea ramurală.

[Art.2 subal.11) modificat prin LP154/21.07.05, MO126/23.09.05 art.611]

cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real – valoarea minimă obligatorie a retribuției muncii garantată de către stat pentru munca prestată de salariați în sectorul real;

rata de creștere a productivității muncii la nivel național – raportul procentual dintre rata de creștere a valorii adăugate brute și rata de creștere a numărului scriptic mediu al salariaților în anul precedent perioadei de referință;

salariat – persoană fizică (bărbat sau femeie) care prestează o muncă conform unei anumite specialități, calificări sau într-o anumită funcție, în schimbul unui salariu, în baza contractului individual de muncă.

[Art.2 noțiuni introduse prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 3. Condiții, forme și sisteme de salarizare

(1) Retribuirea muncii salariatului depinde de cererea și oferta forței de muncă pe piața muncii, de cantitatea, calitatea, complexitatea muncii și condițiile de muncă, calitățile profesionale ale salariatului, rezultatele muncii lui și/sau de rezultatele activității economice a unității.

[Art.3 al.(1) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) Munca este retribuită pe unitate de timp sau în acord atît în sistemul tarifar, cît și în sistemele netarifare de salarizare.

[Art.3 al.(2) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(3) În funcție de specificul activității și condițiile economice concrete, unitățile din sectorul real aplică, pentru organizarea salarizării, sistemul tarifar și/sau sistemele netarifare de salarizare.

(4) Alegerea sistemului de salarizare în cadrul unității se efectuează de către angajator după consultarea reprezentanților salariaților.

[Art.3 al.(3-4) introduse prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 3¹. Sistemul tarifar de salarizare

(1) Sistemul tarifar de salarizare reprezintă totalitatea normativelor care determină diferențierea salariului, în funcție de cantitatea, calitatea și condițiile de muncă, și include rețelele tarifare, salariile tarifare, coeficienții tarifari, grilele de salarii ale funcției și îndrumările tarifare de

calificare.

(2) În sectorul real rețeaua tarifară se stabilește, prin negociere, la nivel ramural – în convenția colectivă și la nivel de unitate – în contractul colectiv de muncă.

(3) În sectorul bugetar se aplică Rețeaua tarifară unică, stabilită prin lege, care include categoriile de salarizare, salariul tarifar pentru categoria I de salarizare și grilele de salarii ale funcției pentru fiecare categorie de salarizare.

(4) Rețeaua tarifară la nivel ramural sau la nivel de unitate se stabilește pentru muncitori sau pentru toate categoriile de salariați (muncitori, funcționari administrativi, specialiști și personal cu funcții de conducere) în baza categoriilor de calificare sau a altor criterii.

Articolul 3². Sisteme netarifare de salarizare

(1) Sistemele netarifare de salarizare reprezintă modalități de diferențiere a salariilor în dependență de performanțele individuale și/sau colective și funcția deținută de salariat.

(2) Criteriile și normele de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale salariatului se stabilesc de către angajator, prin negociere cu sindicatele sau reprezentanții salariaților. Aprecierea performanțelor profesionale individuale ale salariatului se efectuează de către angajator.

(3) Sistemul netarifar de salarizare se stabilește în contractul colectiv de muncă la nivel de unitate.

(4) Stabilirea cuantumului salariului pentru fiecare salariat în cadrul sistemelor netarifare de salarizare se efectuează de către angajator. Drept limită minimă și garanție a statului servește cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real.

[Art.3¹-3² introduse prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 4. Structura salariului

(1) În sistemul tarifar și sistemele netarifare salariul include salariul de bază (salariul tarifar, salariul funcției), salariul suplimentar (adaosurile și sporurile la salariul de bază) și alte plăți de stimulare și compensare.

[Art.4 al.(1) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) Salariul de bază se stabilește sub formă de salarii tarifare pentru muncitori și salarii ale funcției pentru funcționari, specialiști și conducători pentru munca executată în conformitate cu normele de muncă stabilite potrivit calificării, gradului de pregătire profesională și competenței salariatului, calității, gradului de răspundere pe care îl implică lucrările executate și complexității lor.

(3) Salariul suplimentar reprezintă o recompensă pentru munca peste normele stabilite, pentru muncă eficientă și inventivitate și pentru condiții deosebite de muncă. El include adaosurile și sporurile la salariul de bază, alte plăți garantate și premii curente, care se stabilesc în conformitate cu rezultatele obținute, condițiile de muncă concrete, iar în unele cazuri prevăzute de legislație - și luându-se în considerare vechimea în muncă.

(4) Alte plăți de stimulare și compensare includ recompensele conform rezultatelor activității anuale, premiile potrivit sistemelor și regulamentelor speciale, plățile de compensare, precum și alte plăți neprevăzute de legislație care nu contravin acesteia.

Articolul 5. Sursele de plată a salariului

(1) Sursa de plată a salariului pentru angajații din sectorul real o constituie o parte din venitul obținut din activitatea economică a unității.

(2) Pentru angajații din sectorul bugetar sursele de plată a salariului sînt mijloacele aprobate acestora în bugetul din care se întrețin, precum și, după caz, mijloacele speciale constituite în conformitate cu legislația.

[Art.5 al.(2) modificat prin LP154/21.07.05, MO126/23.09.05 art.611]

(3) Organizațiile obștești, patronatele, asociațiile de cetățeni salarizează persoanele **angajate** din mijloacele bănești constituite în conformitate cu prevederile statutelor lor.

Articolul 6. Legislația în domeniul salarizării

(1) Legislația în domeniul salarizării se bazează pe Constituția Republicii Moldova și include Codul muncii, prezenta lege și celelalte acte normative care reglementează salarizarea.

(2) În cazul în care legislația în domeniul salarizării contravine actelor juridice internaționale la

care Republica Moldova este parte, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7. Baza normativă a organizării salarizării

Organizarea salarizării se efectuează în baza:

a) legilor și hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și altor acte normative privind salarizarea;

b) convenției colective la nivel național;

[Art.7 lit.(b) modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

c) convenției colective la nivel ramural;

[Art.7 lit.(c) modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

[Art.7 lit.(d) exclusă prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

e) contractului colectiv de muncă la nivel de unitate;

f) contractului individual de muncă.

Articolul 8. Subiecții organizării salarizării

Subiecți ai organizării salarizării sînt:

a) autoritățile administrației publice centrale și locale și reprezentanții lor;

b) angajatorii, patronatele;

c) sindicatele, asociațiile sindicale sau organele lor reprezentative;

d) salariații.

[Art.9 exclus prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 10. Aplicarea prevederilor prezentei legi

Prevederile prezentei legi se aplică:

a) persoanelor **angajate** domiciliat în Republica Moldova sau care au autorizație de a lucra în țară;

b) cetățenilor Republicii Moldova **angajați** ai unităților constituite pe teritoriul țării, dar care lucrează peste hotare.

Capitolul II

REGLEMENTAREA SALARIZĂRII

Articolul 11. Reglementarea de stat a salarizării

Statul reglementează retribuirea muncii salariaților din unități, indiferent de tipul lor de proprietate și forma de organizare juridică, prin stabilirea mărimii salariului minim pe țară, cuantumului minim garantat al salariului în sectorul real, și salariului tarifar pentru categoria I de salarizare a salariaților din sectorul bugetar, altor norme și garanții de stat, prin stabilirea sistemului și condițiilor de salarizare a salariaților din instituțiile și organizațiile finanțate de la buget, prin reglarea fondurilor de salarizare a salariaților din întreprinderile monopoliste.

[Art.11 modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 12. Modul de stabilire și reexaminare a
salariului minim și a cuantumului minim
garantat al salariului în sectorul real

(1) Salariul minim se stabilește și se reexaminează în modul prevăzut de legislație.

(2) Cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real se stabilește de Guvern după consultarea partenerilor sociali.

(3) Cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real se reexaminează anual, în funcție de creșterea sumară anuală a indicelui prețurilor de consum și a ratei de creștere a productivității muncii la nivel național.

[Art.12 în redacția LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

[Art.13 exclus prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 14. Salariul tarifar pentru categoria I de calificare (de salarizare)

(1) În cazul aplicării sistemului tarifar de salarizare, salariul tarifar pentru categoria I de calificare (de salarizare) a rețelei tarifare este componenta principală și obligatorie și servește drept bază pentru stabilirea, în contractele colective de muncă și contractele individuale de muncă, a salariilor tarifare și salariilor funcției concrete.

[Art.14 al.(1) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) Salariul tarifar pentru categoria I de calificare (de salarizare), ca normativ ce determină nivelul retribuirii muncii salariaților pentru o perioadă concretă de timp, se stabilește:

a) în sectorul bugetar – prin lege, în mărime egală sau care depășește quantumul salariului minim pe țară;

b) în anumite ramuri ale sectorului real – prin negociere, în convențiile colective la nivel ramural, în mărime egală sau care depășește quantumul minim garantat al salariului în sectorul real, iar pentru salariații din unitățile cu autonomie financiară din ramurile respective – prin negociere, în contractul colectiv de muncă al unității, în mărime nu mai mică decât quantumul stabilit de convenția colectivă la nivel ramural.

(3) Părțile semnatare ale convenției colective la nivel ramural se învestesc cu dreptul de a dispune aplicarea quantumului salariului tarifar pentru categoria I de calificare fixat în convenție pentru toți salariații și angajatorii din ramură care aplică sistemul tarifar sau doar pentru salariații și angajatorii care au împuternicit aceste părți să încheie convenția respectivă.

(4) Salariul tarifar pentru categoria I de calificare (de salarizare) se reexaminează anual, în conformitate cu procedura stabilită în convenția colectivă la nivel ramural sau în contractul colectiv de muncă.

[Art.14 al.(2-4) în redacția LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 15. Sporurile de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile

(1) Sporurile de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile se stabilesc în mărime unică pentru salariații de orice calificare, care muncesc în condiții egale în unitatea respectivă.

(2) Mărimea concretă a sporurilor de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile se stabilește în funcție de greutate și nocivitate, în limitele negociate de partenerii sociali și aprobate prin convenția colectivă la nivel național, dar nu mai mică de 25% din salariul minim pe țară pentru lucrări în condiții grele și nocive și nu mai mică de 50% din salariul minim pe țară pentru lucrări în condiții deosebit de grele și deosebit de nocive.

(3) Sporurile de compensare se plătesc pentru durata reală a muncii prestate în condiții nefavorabile.

[Art.15 al.(2-3) în redacția LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 16. Alte norme și garanții de salarizare

(1) Normele specifice de salarizare (pentru munca peste orele de program; în zilele de odihnă și de sărbătoare; în timp de noapte; pentru timpul de staționare nu din vina salariatului; în caz de producere a rebutului nu din vina salariatului; a salariaților sub 18 ani cu o durată redusă a muncii zilnice etc.) și garanțiile pentru salariați (plata concediilor anuale; pentru timpul îndeplinirii îndatoririlor de stat sau obștești; pentru salariații trimiși să-și ridice calificarea sau pentru examen medical; în cazul transferării la o altă muncă din necesități de producție; în cazul transferării la o muncă mai ușoară a femeilor gravide și a femeilor care au copii în vîrstă de pînă la 3 ani; în cazul instruirii de producție, reciclării și însușirii altei profesii; pentru donatori etc.), precum și alte norme, garanții și compensații pentru salariați se stabilesc de Codul muncii și de alte acte normative.

(2) Normele specifice și garanțiile de salarizare, prevăzute la alin.(1) al prezentului articol și în Codul muncii, reprezintă garanții minime stabilite de stat. Mărimile concrete ale normelor și garanțiilor prevăzute la prezentul articol vor fi stabilite prin negocieri și legalizate în contractele colective de muncă.

[Art.16 al.(2) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 17. Reglementarea salarizării prin intermediul parteneriatului și dialogului social

Reglementarea salarizării prin intermediul parteneriatului și dialogului social include aplicarea convențiilor colective la nivel național și ramural, a contractului colectiv la nivel de unitate și delimitarea problemelor în domeniul salarizării care se soluționează prin convenția colectivă respectivă și contractul colectiv de muncă.

[Art.17 în redacția LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 18. Indexarea salariului

Indexarea salariului se face conform prevederilor legislației în vigoare.

[Art.18 modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Capitolul III

MODUL DE STABILIRE A SALARIILOR

[Denumirea cap.III modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 19. Condițiile de salarizare

Condițiile principale de organizare a salarizării, inclusiv cerințele tarifare în conformitate cu profesia, funcția și gradul de calificare, modul de tarificare a salariaților, criteriile și normele de evaluare a performanțelor individuale și/sau colective, normele de muncă, se stabilesc la încheierea contractelor colective sau individuale de muncă.

[Art.19 în redacția LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 20. Retribuirea muncii salariaților din unitățile cu autonomie financiară

[Art.20 denumirea modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(1) Formele și condițiile de salarizare, precum și mărimea salariilor în unitățile cu autonomie financiară se stabilesc prin negocieri colective sau, după caz, individuale între angajatori (persoane juridice sau fizice) și salariați sau reprezentanți ai acestora, în funcție de posibilitățile financiare ale angajatorilor, și se fixează în contractele colective de muncă, iar în cazul în care aceste contracte lipsesc - în contractele individuale de muncă.

[Art.20 al.(1) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) Reducerea salariilor prevăzute în contractele colective sau individuale de muncă, poate fi cerută de părțile contractante numai după expirarea termenului de valabilitate a contractului colectiv de muncă, dar nu mai înainte de expirarea unui an de la data stabilirii lor.

[Art.20 al.(2) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 21. Retribuirea muncii salariaților din unitățile cu autonomie financiară care beneficiază de dotații bugetare

[Art.21 denumirea modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Retribuirea muncii salariaților din unitățile cu autonomie financiară care beneficiază de dotații bugetare se efectuează în conformitate cu art.20, dar în limitele sumelor dotațiilor și ale veniturilor proprii, determinate pentru unitățile menționate în modul stabilit și ținându-se cont de condițiile stabilite de Guvern.

[Art.21 alineat modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 22. Salarizarea conducătorilor unităților cu autonomie financiară

Salariile de bază, modul și condițiile de salarizare a conducătorilor unităților cu autonomie financiară, cu excepția celor specificați la art.23, se stabilesc de organele abilitate să numească aceste persoane și se fixează în contractul încheiat între părți.

Articolul 23. Salarizarea conducătorilor întreprinderilor de stat, ai întreprinderilor cu capital majoritar de stat și ai întreprinderilor monopoliste

[Art.23 denumirea în redacția LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(1) Salariile de bază și alte drepturi salariale pentru administratorii întreprinderilor de stat, conducătorii întreprinderilor cu capital majoritar de stat și ai întreprinderilor monopoliste indicate de Guvern se stabilesc în contractele de management, încheiate între fondatorul întreprinderii de stat sau consiliul societății pe acțiuni și conducătorii respectivi, în modul și în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

[Art.23 al.(1) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) Cuantumul lunar total al salariului conducătorilor unităților menționate la alin.(1) nu poate depăși mărimea încincită a salariului mediu lunar în ansamblu pe unitatea condusă în perioada de la începutul anului pînă la luna gestionară.

(3) În cuantumul lunar total al salariului conducătorilor, limitat în condițiile alin.(2), nu se includ

plățile cu caracter unic stabilite de Guvern.

[Art.23 al.(3) introdus prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 24. Salarizarea membrilor organelor de conducere

ale întreprinderilor de stat și ale societăților pe acțiuni

(1) Membrii organelor de conducere ale întreprinderilor de stat și ale societăților pe acțiuni (consiliul de administrație; consiliul societății) li se stabilesc indemnizații lunare în mărime de pînă la trei salarii minime pe țară, determinate în condițiile Legii nr.1432-XIV din 28 decembrie 2000 privind modul de stabilire și reexaminare a salariului minim.

[Art.24 al.(1) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) Indemnizațiile lunare se stabilesc din contul mijloacelor unităților economice respective și se anulează în cazul cînd membrii consiliilor se eschivează de la îndeplinirea funcțiilor.

[Art.24 al.(2) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 25. Retribuirea muncii salariaților din sectorul bugetar

[Art.25 denumirea modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(1) Sistemul și condițiile generale de retribuire a muncii salariaților din sectorul bugetar se stabilesc prin lege.

[Art.25 al.(1) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) Condițiile salarizării, mărimile sporurilor și adaosurilor, altor plăți, în funcție de condițiile specifice și complexitatea activității unor ramuri și grupuri profesionale din sectorul bugetar, se stabilesc de Guvern, după consultarea sindicatelor, la propunerea Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Ministerului Finanțelor.

[Art.25 al.(2) modificat prin LP109 din 04.06.10, MO131-134/30.07.10 art.443]

[Art.25 al.(2) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 26. Salarizarea cumularzilor

(1) Salarizarea cumularzilor se efectuează pentru munca reală sau timpul efectiv lucrat.

(2) Stabilirea mărimii salariului tarifar sau salariului funcției pentru cumularzi, precum și premiile lor, plata sporurilor, adaosurilor și celorlalte recompense prevăzute de condițiile de salarizare se efectuează în modul prevăzut pentru salariații din unitatea respectivă.

(3) Alte norme ce reglementează munca prin cumul se stabilesc în conformitate cu legislația în vigoare.

Capitolul XIV DREPTURILE SALARIAȚILOR ÎN DOMENIUL SALARIZĂRII ȘI PROTECȚIA LOR

Articolul 27. Dreptul salariatului la retribuirea muncii

[Art.27 denumirea în redacția LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(1) Salariatul are dreptul la retribuirea muncii sale în conformitate cu legislația în domeniul salarizării și cu contractul colectiv de muncă, în baza contractului individual de muncă.

(2) La încheierea contractului individual de muncă, angajatorul este obligat să informeze salariatul despre condițiile salarizării (mărimea salariului, forma salarizării, modul de calculare, periodicitatea și locul achitării salariului, rețineri).

(3) La stabilirea salariului nu se admite discriminarea pe motive de vîrstă, sex, apartenență de rasă și națională, convingeri politice, confesiune și stare materială.

Articolul 28. Garanțiile realizării drepturilor la salarizare

(1) Unitățile efectuează plata salariilor către salariați în mod prioritar față de alte plăți, virînd concomitent cotele de asigurare socială de stat obligatorie.

(2) Subiecții organizării salarizării nu au dreptul să adopte în mod unilateral hotărîri în probleme de salarizare, care înrăutățesc condițiile stabilite de legislație și de contractele colective de muncă.

Articolul 29. Formele de plată a salariului

(1) Salariul se plătește în moneda națională a Republicii Moldova.

[Art.29 al.(1) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) Se permite plata salariului prin cecuri de numerar sau mandate poștale. Modul de plată a salariului prin cecuri de numerar sau mandate poștale se stabilește de Guvern, de comun acord cu

Banca Națională a Moldovei.

(3) Se interzice plata salariului în natură, inclusiv în formă de băuturi spirtoase, produse de tutun sau substanțe narcotice.

Articolul 30. Termenele, periodicitatea și locul de plată a salariului

(1) Salariul se plătește periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de către acesta, în baza unei procuri autentificate la locul lui de muncă, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv de muncă sau în contractul individual de muncă, dar:

a) nu mai rar decât de două ori pe lună pentru salariații remunerați pe unitate de timp sau în acord;

[Art.30 al.(1), lit.b) modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

b) nu mai rar decât o dată pe lună pentru salariații remunerați în baza salariilor lunare ale funcției.

[Art.30 al.(1), lit.b) modificată prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) În fiecare caz în parte, angajatorul este obligat să informeze în scris salariatul despre suma totală a salariului, reținerile efectuate, indicând mărimea și cauzele reținerilor, suma ce i se cuvine să o primească, precum și să asigure înscrierile respective în registrele contabile.

(3) Cu acordul în scris al salariatului, plata salariului poate fi efectuată prin instituții bancare sau prin transfer poștal pe contul (adresa) indicat de salariat, cu achitarea obligatorie a acestor servicii pe cheltuiala angajatorului.

(4) În cazul decesului salariatului, salariul și alte plăți ce i se cuvin se plătesc soțului, copiilor sau părinților lui, iar în lipsa acestora - celorlalți moștenitori, în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 31. Interzicerea limitării salariatului în dispunerea liberă de mijloacele câștigate și a reținerilor din salariu

(1) Se interzice a limita salariatul în dispunerea liberă de mijloacele proprii câștigate de el, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație.

(2) Se interzic rețineri din mijloacele câștigate de salariat în favoarea angajatorului sau altor persoane juridice și fizice, precum și orice alte rețineri neprevăzute de legislație.

(3) Impunerea fiscală a salariului se efectuează în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 32. Salariul mediu și modul lui de calculare

(1) Salariul mediu se garantează salariaților, în cazurile prevăzute de legislație, de contractele colective de muncă și de contractele individuale de muncă.

(2) Salariul mediu al salariatului include toate formele de salarizare la care, conform legislației în vigoare, se prevăd cote de asigurare socială de stat obligatorie, cu excepția plăților cu caracter unic.

[Art.32 al.(2) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(3) Modul de calculare a salariului mediu al salariatului se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(4) În cazul sustragerii salariatului de la munca de bază în condiții neprevăzute de legislație, unitatea ale cărei sarcini îndeplinește salariatul îi plătește sau îi compensează acestuia salariul în mărime de cel puțin un salariu mediu de la locul de muncă de bază.

Articolul 33. Apărarea drepturilor salariaților în cazul insolvabilității unității

(1) Mijloacele pentru retribuirea muncii salariaților sînt garantate prin venitul și patrimoniul angajatorului.

[Art.33 al.(1) modificat prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

(2) În cazul recunoașterii unității, în modul stabilit de legislație, ca fiind insolubilă, salariul se recuperează salariatului în mod prioritar potrivit obligațiilor față de acesta.

(3) În cazul insolvabilității unității, plățile de compensare, garantate salariaților și calculate (recalculate) la data achitării lor, se vor achita în mărime nu mai mică decât quantumul minim garantat al salariului în sectorul real, stabilit în conformitate cu prezenta lege.

[Art.33 al.(3) introdus prin LP242-XVI din 20.11.08, MO237-240/31.12.08 art.860]

Articolul 34. Responsabilitatea băncilor și a persoanelor cu funcții de răspundere din unități pentru

neachitarea la timp a salariilor

(1) În cazurile în care la conturile curente și de decontare ale unităților există mijloacele respective și documentele în vederea primirii banilor pentru plata salariilor au fost prezentate în termen, iar băncile nu au asigurat clientela cu numerar, răspunderea pentru eliberarea cu întârziere a numerarului o poartă băncile, plătind o penalitate în mărime de 0,2 % din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere din contul mijloacelor băncii.

(2) Persoanele cu funcții de răspundere din bănci, autorități publice și unități, vinovate de neachitarea la timp a salariilor, poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 35. Compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariilor

(1) Compensarea pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se efectuează prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului calculat dacă reținerea acestuia a constituit o lună calendaristică și mai mult după expirarea lunii următoare lunii pentru care urma să se plătească salariul.

(2) Compensarea pierderii unei părți din salariul neachitat la timp se efectuează separat pentru fiecare lună prin majorarea lui în conformitate cu coeficientul inflației, care se calculează prin împărțirea ultimului indice publicat al prețurilor de consum la momentul plății reale a salariului la indicele prețurilor de consum ale lunii următoare lunii pentru care se plătește salariul. Indicele prețurilor de consum se determină în calcul cumulativ de la începutul anului față de luna decembrie a anului precedent anului de plată.

(3) Compensarea pierderii unei părți din salariul neachitat la timp se efectuează în cazul în care coeficientul inflației în perioada de neachitare a salariului depășește cota de 2%.

(4) Plata sumelor de compensare a pierderii unei părți din salariul neachitat la timp se efectuează din sursele de plată a salariului menționate la art.5.

(5) Modul de calculare a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se stabilește de Guvern.

Articolul 36. Soluționarea litigiilor de muncă ce țin de salarizare

Litigiile de muncă ce țin de salarizare se examinează în modul stabilit de legislație pentru soluționarea litigiilor de muncă.

Articolul 37. Informația privind salariul salariatului

Informația privind salariul salariatului se prezintă numai cu acordul sau la solicitarea acestuia, precum și în cazurile prevăzute de legislație.

Articolul 38. Controlul asupra executării prezentei legi

Controlul asupra executării în unități a prezentei legi revine:

- a) organelor de stat pentru muncă;
- b) organelor de control financiar;
- c) organelor ce reprezintă interesele salariaților și ale angajatorilor.

Capitolul V

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 39

Guvernul, pe parcursul anului 2002:

va prezenta Parlamentului proiectul de Lege privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor lunare pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică;

va adopta actele normative ce țin de competența Guvernului, necesare pentru realizarea prevederilor prezentei legi;

va aduce actele sale normative în conformitate cu prezenta lege.

Articolul 40

Până la aducerea legislației în conformitate cu prezenta lege, actele normative în vigoare se vor aplica în măsura în care nu contravin prezentei legi.

Articolul 41

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea salarizării nr.1305-XII din 25 februarie 1993, cu modificările ulterioare, cu excepția art.5 și anexelor nr.1-4 și nr.6.

**PREȘEDINTELE
PARLAMENTULUI**

Eugenia OSTAPCIUC

**Chișinău, 14 februarie 2002.
Nr. 847-XV.**